

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 28. januar 2009 i sag

SS 4-21578/2007

Erstatningssøgende
(Erstats.)

Cpr. nr. (Født 1967)

Adresse 1

2500 Valby

(advokat Finn Walther Petersen e.o.)

mod

Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Politidirektøren i København har den 2. oktober 2007 i medfør af retsplejelovens § 1018 f indbragt en sag for retten, hvor **Erstats.** har fremsat krav om erstatning i anledning af, at erstatningssøgende i tiden fra den 7. juni 2005 til den 25. september 2006 var anholdt og varetægtsfængslet og undergivet isolation i 31 dage som sigtet for pengefalsk.

Erstatningssøgende blev ved Østre Landsrets nævningedom af 26. september 2006 frifundet for medvirken og forsøg på medvirken til pengefalsk, men blev dømt for forsøg på bedrageri overfor et forsikringsselskab. Straffen blev ved Højesterets dom af 26. januar 2007 fastsat til fængsel i 6 måneder.

I skrivelse af 16. november 2007, modtaget hos Statsadvokaten den 21. november 2007 fremsatte advokat Finn Walther Petersen krav på erstatning med renter for uberettiget varetægtsfængsling.

Af Statsadvokatens afgørelse af 1. maj 2007, som er refereret nedenfor, er krævet nærmere opgjort.

Erstatningskravet er under domsforhandlingen ændret og er nu opgjort således:

Uberettiget frihedsberøvelse:

1. døgn i isolation	4.900 kr.
30 dage i isolation á 800 kr.	30.000 kr.
176 dage varetægtsfængsling i 2005 á 600 kr.	105.600 kr.
268 " " i 2006 á 650 kr.	174.200 kr.
I alt	308.700,00 kr.

Erstatningsforhøjelse:

2,5 gange på grund af den særlige belastning, skønnet 741.915,96 kr.

Tabt arbejdsfortjeneste:

16 måneders løn á 33.737,33 under varetægtsfængslingen	539.797,28 kr.
skønsmæssigt 2 måneders løn efter varetægtsfængslingen	
67.474,33 kr. med fradrag af dagpenge 26.976 kr.	<u>40.498,33 kr.</u>

I alt 1.630.911,57 kr.

Herfra skal fradrages beløb for afsoning af den idømte straf med ikke over 180 dage á 600 kr.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært at der ikke tillægges erstatningssøgende erstatning, jf. retplejelovens § 1018 a, stk. 3. Ved opgørelse af en eventuel erstatning skal fratrækkes beløb, svarende til den idømte straf, som efter Højesterets bemærkninger skønsmæssigt kan sættes til 8 måneders fængsel, jf. nærmere nedenfor. Størrelsen af månedslønnen er ikke bestridt.

Forklaringer.

Erstatningssøgende har forklaret, at han i 2003 købte et hus sammen med sin hustru **Person 1**. Ca. et år senere købte han 3 ejerlejligheder, som han lejede ud. Forinden havde han også lavet nogle gode ejendomshandler. Han havde derfor en god økonomi.

En gammel barndomsven, der er læge, skulle etablere sig i Norge, og han lånte ham nogle penge, som blev overført.

Anholdelsen foregik i banken. Alt blev gennemrodet. Det var meget ydmygende for ham at blive anholdt foran alle sine kolleger.

I begyndelsen kunne han ikke forstå, hvad der foregik. Isolationen gjorde, at

han fik mærkelige tanker. Han var bange, rystet og usikker. Han var vandt til, at man lyttede til ham og troede på ham, men det gjorde man pludselig ikke.

De to mindste børn har ikke fået at vide, at han har været fængslet, men de to store ved det godt. De trak sig meget ind i sig selv. Hans far blev meget syg, og lægerne sagde, at han var ved at dø. Han ville gerne ud til ham, men det blev nægtet. To betjente sagde dog, at de godt viste, at han ikke havde gjort det, men hvis han sagde, at han havde kendskab til forholdet ville de løslade ham.

Efter løsladelsen har han haft det svært når han ser en fangetransport. Han har fået tilbudt arbejde, men kan ikke klare det.

Oplysningerne i sagen.

Statsadvokaten for København og Bornholm skrev den 1. maj 2007 således til advokat Finn Walther Petersen:

"Ved breve af 17. november og 18. december 2006 har De på vegne af Deres overnævnte klient fremsat krav om erstatning for i anledning af uberettiget frihedsberøvelse.

De har opgjort kravet således:

1. Uberettiget frihedsberøvelse:	308.850 kr.
2. Tabt arbejdsfortjeneste under frihedsberøvelsen:	539.797,28 kr.
3. Tabt arbejdsfortjeneste i tiden efter frihedsberøvelsen:	67.474,33 kr.
4. Erstatningsforhøjelse på grund af den særlige belastning m.v. med:	741.915,96 kr.
5. Erstatning for tabt indtjening vedrørende lejlighedsudlejning m.v.:	752.547,48 kr.
6. Erstatning for ransagning:	ikke opgjort
7. Erstatning for telefonaflytninger:	ikke opgjort
8. Erstatning som følge af beskatning af leje for ejendommen Adresse 2 :	118.560 kr.
9. Erstatning som følge af forventet salg af Adresse 2 :	772.200kr.

Vedrørende punkt 1-9:

Jeg kan meddele, at jeg ikke finder grundlag for at imødekomme kravet, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, jf. § 1018 a, stk. 3, jf. hertil U 1993.123 H samt U 2002.1175 H og U 2003.1442 Ø.

Begrundelsen herfor er følgende:

Det fremgår af sagen, at Deres klient under sagen var frihedsberøvet fra

den 7. juni 2005 til den 25. september 2006 som sigtet for medvirken til pengefalsk efter straffelovens § 166, og medvirken til forsøg på forsikringsbedrageri efter straffelovens § 286, stk. 2, jf § 279, jf. § 21, jf. § 23. Deres klient var isoleret i perioden 7. juni 2005 til 8. juli 2005, det vil sige 31 dage.

Deres klient har således været frihedsberøvet i 1 år 3 måneder og 16 dage.

Ved Østre Landsrets dom af 26. september 2006 blev Deres klient frifundet for overtrædelse af straffelovens § 166, og idømt fængsel i et år for medvirken til forsøg på forsikringsbedrageri efter straffelovens § 286, stk. 2, jf § 279, jf § 21, jf § 23.

Følgende fremgår af Østre Landsrets retsbog af 25. september 2006 :

"Nævningerne trak sig tilbage til voteringsværelset kl. 12.15.

Retsformanden blev kl. 19.52 tilkaldt til voteringslokalet.

Ordføreren forespurgte, om en benægtende besvarelse af spørgsmålene vedrørende **Erstats.** ville medføre, at anklagemyndigheden ville stille subsidiære hovedspørgsmål eller om nævningerne allerede nu skulle foreslå et subsidiært hovedspørgsmål.

Retsformanden bemærkede, at han ikke kunne afgive erklæringer om, hvorvidt anklageren ville stille yderligere hovedspørgsmål.

Ordføreren forespurgte herefter, hvis et subsidiært hovedspørgsmål vedrørende **Erstats.** blev besvaret benægtende, om der herefter ville være adgang til for nævningerne at stille et subsidiært hovedspørgsmål i overensstemmelse med nævningernes bevisbedømmelse.

Retsformanden oplyste, at nævningerne står frit stillet.

Ordføreren forespurgte hvad konsekvensen af en benægtende besvarelse vedrørende **Erstats.** ville være såfremt, der ikke blev stillet subsidiære hovedspørgsmål.

Retsformanden bemærkede under henvisning til retsbelæringen, at en benægtende besvarelse medfører frifindelse.

Retsformanden oplyste, at såfremt nævningerne eller anklageren vil stille yderligere hovedspørgsmål, skal retten sættes på ny, og spørgsmålet efter procedure skal gennemgås på sædvanlig måde.

Retsformanden forlod voteringslokalet kl. 19.54.

.....

Efter at nævningeordføreren havde meddelt resultatet af voteringen fremgik det, at hovedspørgsmålene 4 a samt de subsidiære hovedspørgsmål 4 b - 4 f vedrørende **Erstats.** (pengefalskspørgsmålene, min bemærkning) var besvaret benægtende med den konsekvens, at tiltalte skal frifindes i forhold 4. Herefter forespurgte retsformanden anklageren, om anklagemyndigheden ønskede at stille yderligere subsidiære hovedspørgsmål vedrørende **Erstats.** (forhold 4).

Anklageren oplyste, at hun på baggrund af nævningernes besvarelse af de øvrige spørgsmål vedrørende de medtiltalte, ville overveje, hvordan eventuelle yderligere subsidiære hovedspørgsmål skal formuleres.

Nævningeordføreren anmodede om lejlighed til en kort samtale mellem nævningerne i vote-ringslokalet. Nævninger trak sig tilbage kl. 21.27.

Nævningerne vendte tilbage til retssalen kl. 21.50, og retten sattes på ny.

Nævningeordføreren anmodede om at få lejlighed til at drøfte den opståede situation med retten.

Retsformanden imødekom anmodningen.

Retten hævedes midlertidigt kl. 21.52.

Umiddelbart herefter afholdtes møde på retsformandens kontor, hvor retten samt anklage-ren og tiltalte **Erstats.** forsvarer, advokat Finn Walther Petersen, var tilstede. Ord-føreren meddelte, at der ikke kan opnås det nødvendige flertal for at anse det for godtgjort, at der hos tiltalte **Erstats.** forelå forsæt til forsøg på medvirken til pengefalsk.

Anklageren meddelte, at der herefter ikke er grundlag for at stille yderligere subsidiære ho-vedspørgsmål vedrørende tiltalte **Erstats.** "

Ved Højesterets dom af 26. januar 2007 nedsatte Højesteret straffen for be-drageriforholdet til fængsel i 6 måneder.

Følgende fremgår af Højesterets dom:

Straffen for det forhold, **Erstats.** er fundet skyldig i, ville efter sædvanlig strafudmå-ling være en ubetinget frihedsstraf i forbindelse med en betinget dom med vilkår om sam-fundst] eneste, jf. UfR 2002.1264 H.

Erstats. har været frihedsberøvet fra den 7. juni 2005 til den 25. september 2006.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at straffen skal fastsættes til 6 måneders ubeting-et fængsel."

Efter straffelovens § 86 afkortes frihedsberøvelsen i den idømte straf. Da Deres klient således ikke er frifundet i sagen, skal erstatningsspørgsmålet afgøres efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 2. Dette gælder også, selvom der er sket domfældelse for et andet forhold, end det der gav anledning til vare-tægtsfængslingen, jf. hertil U 1993. 123 H.

Spørgsmålet er herefter, om der foreligger et misforhold mellem den idømte straf og varetægtsfængslingens varighed, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Højesteret anførte som nævnt i dommen vedrørende Deres klient, at straffen normalt er fængsel i 6 måneder ubetinget og en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret fastsatte samtidig straffen for Deres klient alene til fængsel i 6 måneder under hensyn til, at Deres klient havde været frihedsberøvet i fra den 7. juni 2005 til den 25. september 2006.

Højesteret har således i betydelig grad allerede kompenseret for frihedsberøvelsen ved alene at idømme en ubetinget straf på fængsel i 6 måneder.

Jeg finder ikke, at det er muligt i erstatningsmæssigt henseende præcist at fastslå, med hvilken vægt den betingede del af straffen med vilkår om samfundstjeneste - som der altså er kompenseret for - isoleret skal indgå i sagen.

Skønmæssigt har jeg anslået, at denne del kan indgå med en vægt af 2 måneders fængsel. Jeg henviser her til Betænkning nr. 801/1977 om Erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning side 38, 1. spalte, sidste afsnit, hvorefter det ved påtalefrafald sædvanligvis ikke vil være påkrævet at yde erstatning. Jeg finder, at det samme forhold gør sig gældende ved betingede domme. På den anden side fremgår det af betænkningen side 38, 2. spalte, at man netop foreslår reglen i retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, fordi der kan være et så stort misforhold, at der trods domfældelse bør være mulighed for erstatning.

Jeg har i det følgende på den baggrund ved afgørelsen af erstatningsspørgsmålet taget udgangspunkt i, at den straf, Deres klient blev idømt svarer til 8 måneders fængsel.

Jeg finder, at der er misforhold mellem varetægtsperioden på 1 år og 3½ måned og disse 8 måneders fængsel.

Jeg finder dog, at der foreligger egen skyld i en sådan grad, at erstatning helt bør nægtes, jf retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, jf. stk. 3.

Der redegøres nedenfor særligt for egen skyld.

For så vidt angår de økonomiske krav bemærkes følgende:

Vedrørende:

- 2. tabt arbejdsfortjeneste under frihedsberøvelsen og**
- 3. tabt arbejdsfortjeneste under [efter] frihedsberøvelsen**

Som det fremgår ovenfor, blev Deres klient idømt en fængselsstraf af fængsel i 6 måneder, og der blev under hensyn til varetægtsfængslingen ikke urtherudover udmålt et betinget dom med vilkår om stamfundstjeneste.

Jeg lægger til grund, at Deres klient allerede på den baggrund ville være blevet afskediget fra sin stilling som **Stilling 1** i **Bank 1** i Valby, da det forekommer utænkeligt, at en velrenommeret bank vil beskæftige en per-

son, der er dømt for medvirken til forsøg på bedrageri af særlig grov beskaffenhed.

Jeg henviser endvidere til filialdirektør **Person 2's** forklaring under domsforhandlingen, retsbogen af 14. september 2006 side 2-6, hvor **Person 2** er afhørt om Deres klients lånesager, og hvor han blandt andet forklarede, at lånesagen, vedrørende **Person 3 (P3)** lignede en meget dårlig sag, og det ikke forelå det normale forløb for en kassekredit, og at tilsvarende forhold gør sig gældende for så vidt angår lånet til **Person 4 (P4)**, **Person 5** og **Person 6 (P6)**. Det undrede **Person 2**, at **Erstats.** havde ydet så mange lån af den slags. Hvis **Person 2** havde set dette før **Erstats.** anholdelse, ville han have indkaldt **Erstats.** til et møde enten med henblik på opsigelse eller en kraftig advarsel. **Person 2** ville i givet fald have undersøgt de pågældende konti. **Person 2** mente ved nærmere overvejelse, at **Erstats.** nok ville være blevet afskediget.

Jeg må herefter lægge til grund, at allerede Deres klients behandling af lånesagerne i **Bank 1** ville have ført til afskedigelse, i hvert fald i kombination med en ubetinget fængselsstaf for bedrageri.

Jeg finder således ikke, at De har løftet bevisbyrden for, at varetægtsfængslingen er årsag til, at Deres klient blev afskediget, og jeg kan derfor ikke imødekomme kravet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Selv om man måtte lægge til grund, at De havde løftet denne bevisbyrde, finder jeg, at der i det hele forligger egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Vedrørende

4. erstatningsforhøjelse på grund af den særlige belastning m.v.

Efter fast administrativ praksis ydes der alene forhøjet erstatning i tilfælde, hvor den pågældende har været sigtet for drab eller drabsforsøg eller for alvorligere sædelighedskriminalitet.

Der henvises til RM 1/2007 punkt 1 e, og 1 f., samt til U 1997.776 H, hvor Højesteret godkendte de administrativt fastsatte takster.

Jeg kan derfor ikke imødekomme kravet om en særlig forhøjelse. Selvom man måtte lægge til grund, at der var grundlag for en helt særlig forhøjelse, ville jeg fortsat afvise kravet under henvisning til egen skyld.

Sagen:

Pengefalsksagen, som **Erstats.** blev frifundet for, angik fremstilling af falske danske 20 kr. i Serbien.

Den 1. november 2004 påbegyndte Københavns Politi efterforskning af en sag om pengefalsk. Anledningen var en henvendelse fra Det Serbiske indenrigsministeriums afdeling til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, det vil sige en særlig politiafdeling.

Politiafdelingen i Serbien havde mistanke til en dansk statsborger ved navn **P3**, som serberne mente var indblandet i pengefalsk og menneskehandel med kvinder, der blev smuglet fra de tidligere østlande til Danmark for prostitution. Serberne kunne også oplyse, at **P3** havde tæt forbindelse til en bankmand i Danmark.

I Serbien var **P3** i gang med at anskaffe sig en matrice - som er en slags form til produktion af mønter samt en pressemaskine til at slå mønterne på.

P3's samarbejdspartner i Serbien var en person ved navn **Person 7** alias "**Navn 1**".

Matricerne var ved at blive fremstillet på en serbisk fabrik i **By 1** i det østlige Serbien, ekstrakt 1, side 8.

Politiet begyndte med byrettens tilladelse at aflytte **P3's** telefoner og senere også lillebroderen **P4's** telefon, **Erstats.** telefon (ekstrakt 1, side 11) **Person 8** (ekstrakt 1, side 12), og senere blev også **P6's** telefon aflyttet.

Serbisk politi slog til og foretog anholdelser fra den 4. juni 2005 og frem.

Navn 1 alias **Person 7** blev anholdt den 4. juni 2005 ved en grænseovergang mellem Serbien og Makedonien, ekstrakt 1, side 96. Han blev fremstillet i det, der svarer til grundlovsforhør i Den særlige Afdeling ved Kredsretten i Beograd den 7. juni 2005, ekstrakt 1, side 89. Han erkendte sig delvis skyldig i at have været med til at forfalske danske 20 kr. (ekstrakt 1, side 91), idet han sammen med en mester ved navn **P9** havde fremstillet matricerne, købt en pressemaskine og placeret den hos en person ved navn **Person 10**. (ekstrakt 1, side 94).

Person 9 (P9)

P3 altså **P4's** bror, blev også anholdt af det serbiske politi, ekstrakt 1, side 85. Det skete den 7. juni 2005 på grænseovergangen mellem Serbien og Ungarn på en grænsestation, der hedder Horgos, og han blev fremstillet i retten i Beograd den 7. juni 2005. Han nægtede sig skyldig. **P3** blev varetægtsfængslet, ekstrakt 1, side 107. Der foreligger endnu ikke oplysninger om udfaldet af sagen mod **P3** i Serbien.

Hos **Person 10** var opstillet en pressemaskine.

Ved Østre Landsrets nævningedom blev **P4** fundet skyldig i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 166 og forsøg herpå, jf. § 23 og til dels jf. § 21, ved i perioden fra februar 2005 til juni 2005 i Danmark - eventuelt i forening med **P3**, **Person 8**, **P6** og **Erstats.** - at have medvirket til eftergørelse af et mindre antal danske 20 kr. mønter, hvoraf en blev udgivet den 22. februar 2005, og medvirket til forsøg på eftergørelse af 50.000 - 75.000 danske 20 kr. mønter (1,0 - 1,5 mio. kr.) med henblik på at bringe dem i omsætning i Danmark som ægte penge, som blev fremstillet, og som skulle fremstilles i Serbien, idet tiltalte indskød flere tusinde kroner i finansieringen af produktionen af de falske danske 20 kroner, drøftede finansieringen af produktionen med en medgerningsmand - eventuelt **P3** - samlede 15.000 kr. ind fra en person kaldet **Navn 2** og i alt 78.000 kroner samt 5.000 Euro fra en person ved navn **Person 11**, hvoraf han selv tog de 26.000 kr. og 5.000 Euro med til Serbien, sendte 23.000 kr. via et pengeoverførselsfirma og sendte 44.000 kr. med en person ved navn **P12** med henblik på, at disse indsamlede penge i Serbien skulle bruges til finansieringen af falskmøntneriproduktionen, afprøvede en falsk 20 kr. på Enghave Station, lakerede 3 ægte 20 kroner og afprøvede dem i en automat for at afprøve, hvorledes møntmaskiner registrerer mønter, og idet han tog kontakt til 2-3 andre personer med henblik på, at de skulle deltage i finansieringen af fremstillingen af falske mønter, ligesom han bad en medgerningsmand - eventuelt **P3** - om en falsk prøvemønt med henblik på forevisning for interesserede købere eller medinvestorer.

Person 12 (P12)

Ved samme dom blev **Person 8** fundet skyldig i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 166 og forsøg herpå, jf. § 23 og til dels jf. § 21, ved i perioden fra november 2004 til juni 2005 i Danmark - eventuelt i forening med **P3**, **P4**, **Erstats.** og **P6** - at have medvirket til eftergørelse af et mindre antal danske 20 kr. mønter, hvoraf en blev udgivet den 22. februar 2005, og medvirket til forsøg på eftergørelse af ikke under 0,5 millioner danske 20 kr. mønter (10 mio. kr.) med henblik på at bringe dem i omsætning i Danmark som ægte penge, som blev fremstillet, og som skulle fremstilles i Serbien, idet tiltalte indskød 18.000 kr. til finansieringen af falskmøntneriprojektet i Serbien, foretog undersøgelser i Danmark af, hvor en scanningsmaskine og en softwaremaskine, der eventuelt skulle bruges som led i fremstillingen, samt en mønttæller, kunne købes, drøftede finansieringen af falskmøntneriprojektet med en medgerningsmand - eventuelt **P3** - deltog i afprøvning af falske 20 kr. i en automat, og i en lang række samtaler med en medgerningsmand - eventuelt **P3** - dels rådgav denne, dels drøftede gennemførelsen af fremstillingen af mønterne, herunder om fremstillingen skulle foregå i Serbien eller Danmark, ligesom han med en medgerningsmand - eventuelt **P3** - drøftede, om rettighederne og redskaberne til selve eftergørelsen i stedet skulle forsøges solgt.

Ved samme dom blev **P6** skyldig i medvirken til overtræ-

delse af straffelovens § 166 og forsøg herpå, jf. § 23 og til dels jf. § 21, ved i perioden fra januar 2005 til juni 2005 i Danmark - eventuelt i forening med P3, P4, Person 8 og Erstats. - at have medvirket til eftergørelse af et mindre antal danske 20 kr. mønter, hvoraf en blev udgivet den 22. februar 2005, og medvirket til forsøg på eftergørelse af 50.000 - 75.000 danske 20 kr. mønter (1,0 - 1,5 mio. kr.) med henblik på at bringe dem i omsætning i Danmark som ægte penge, som blev fremstillet, og som skulle fremstilles i Serbien, idet tiltalte modtog to prøvetryk af falske 20 kr. i kobberplader, indskød 40.000 kr. til finansieringen af falskmøntneriproduktionen i Serbien og forsøgte at finde en køber, der ville købe falskmøntneriprojektet, i hvilken forbindelse han bad om en beskrivelse af falskmøntneriprojektet og om prøvemønter af en meget fin kvalitet, hvorefter han modtog to falske 20 kroner til fremvisning.

Dommen er formuleret således, med det siger sig selv, at Erstats. blev frifundet, selv om han er nævnt under "eventuelt i forening med..".

Egen skyld:

Som det fremgår af citeringen af domfældelsen oven for, var der under forløbet i forbindelse med produktionen af de falske mønter problemer med at finansiere projektet, og der skulle sendes mange penge til Serbien.

Deres klient har om kendskabet til P3 i retten (Østre Landsrets retsbog af 15. august 2006, side 16-17) forklaret, at han lærte P3 at kende gennem en fælles bekendt. Hans bekendtskab med P3 skyldtes ren og skær egoisme, da P3 kunne skaffe ham prostituerede damer. Han fik gratis prostituerede af P3; han husker ikke præcist, hvor mange gange, men det var 5 til 10 gange i alt. Han havde haft nogle projekter sammen med P3. I 2004 var det om kildevand fra Serbien til Danmark. Senere (side 17 nederst) forklarede Deres klient, at han ikke havde haft andre projekter med P3.

Deres klient ydede som ansat i Bank 1 lån på 50.000 kr. til P6 og på 4 1. 000 kr. til Person 5.

P6's lån fremgår af ekstrakt 7 side 54 ff..

P6 har i landsretten forklaret (retsbog af 15. august 2006, side 10), at han lånte de 50.000 kr. til P3. Han vidste, hvad pengene skulle bruges til. Som det fremgår ovenfor, jf. domfældelsen, blev 40.000 kr. af de lånte penge brugt til at finansiere falskmøntneriprojektet i Serbien.

Person 5's lån fremgår af ekstrakt 7 side 42 ff. og side 48 ff.

Det fremgår af Person 5's forklaring til politirapport (ekstrakt 7 side 86-92 og Østre Landsrets retsbog af 18. september 2006 side 3), at han med

P3 som formidler lånte pengene i **Bank 1** i Valby af en person, der muligvis var **Erstats.**. Af pengene gav han 20.000 kr. til **P3**.

Det fremgår endvidere, at Deres klient undersøgte mulighederne for at yde **Person 8** og **Person 13** lån, hvilket dog ikke kunne lade sig gøre. Jeg henviser herom til det, der er anført nedenfor.

Jeg finder, at Deres klient har handlet særdeles uforsigtigt og særdeles mistankepådragende ved at yde de ovennævnte lån og undersøge de andre lånemuligheder, fordi det foregår i meget kryptiske samtaler med **P3**, og selv om denne ikke er låntager, fordi der udlånes penge til personer, der ikke kan afdrage på lånene, fordi han er vidende om, at pengene i vidt omfang ikke går til låntagerne, men til **P3**, fordi han tilsyneladende ikke interesserer sig for, hvad pengene skal bruges til eller holder sig i bevidst uvidenhed herom trods den meget utraditionelle långivning og det betydelige pres fra **P3** om yderligere lån, og fordi der bliver snydt med papirer og dokumentation i forbindelse med lånene (fiktive/falske lønsedler), ligesom der tales i koder om det, som **P3** laver, og som han skal bruge penge til. Desuden mødes Deres klient ikke med **P3** om lånene på normal måde inde i banken, men meget omhyggeligt udenfor.

Hertil kommer, at jeg finder at Deres klient har bevæget sig nær grænsen til det strafbare, idet det må have stået ham klart, at det, som **P3** foretog sig i Serbien næppe var lovligt, hvilket støttes af, at nævningerne, som det fremgår ovenfor, var meget interesseret i, hvilke subsidiære hovedspørgsmål der var mulighed for at stille.

Jeg kan fremdrage følgende eksempler:

Aflytningshæfte 1: (i det følgende betegnet A1) side 18 i samtale med **P3**, hvor **Erstats.** vedrørende lån til **P3's** far meddeler **Erstats.**, at faderens løn ikke er så høj, og at de bliver nødt til at lyve lidt, ligesom **Erstats.** foreslår, at der bliver lavet falske lønsedler. Se hertil Østre Landsrets retsbog af 16. august 2006, side 5.

A1: side 23, hvor **P3** siger, at han har skaffet 100 mere. Så er det kun 250. **Erstats.** svarer hertil, at det er han glad for at høre.

A 1: side 58, hvor **Erstats.** i samtale med **P3** på dennes gentagne forespørgsler siger, at han skal have en årsopgørelse, hvilket klart fremstår som om **P3** igen er ved at formidle et lån fra **Erstats.** til en person, uden det er oplyst, hvorfor denne person ikke selv kan henvende sig til **Erstats.**, hvis han ønsker et lån.

A1: side 68, hvor **Erstats.** i en samtale med **P3** får at vide, at der ikke skal skaffes så meget, som **P3** sagde til ham, og **Erstats.** spør-

ger, hvor meget der mangler, hvortil P3 svarer 60. Erstats. har i landsretten forklaret (retsbog af 16. august 2006 side 12-13) at 60 kan betyde 60.000 kr., og at det havde noget med P3's forretninger at gøre, men at dette ikke interesserede ham. Han mener ikke, at det var kildevand, de talte om.

Al: side 73, hvor Erstats. i en samtale med P3 om et lån til Person 8 meddeler, at det kan blive meget vanskeligt at yde lån til denne, da han har fået 5 afslag. P3 og Erstats. aftaler at mødes.

Al: side 74, der er en samtale mellem Erstats. og P3. P3: jeg har fundet en dansker til dig, Erstats. er det rigtigt, mand? OK - hvorefter de aftales at mødes på McDonald's. Erstats. har forklaret, at det drejede sig om, at P3 havde fundet Person 5 til ham (landsrettens retsbog af 16. august 2006, side 14).

Al: side 77, hvor Erstats. i en samtale med P3 fortæller, at der er godt nyt, idet han (ifølge Erstats. forklaring i landsretten, retsbog af 16. august 2006 side 16 formentlig Person 5) ikke er registreret i bankens systemer, og herefter forespørger: ... kender du ikke nogen, der kan lave nogle lønsedler eller et eller andet? Og senere (side 78): Og så skal jeg nok finde på en eller anden røverhistorie, resten klarer jeg, ikk'?

Al: side 83-84, hvor Erstats. i en lang samtale med P3 ender med at sige: jeg laver de 40 til dig, som vi aftalte, ikk' os?, hvilket Erstats. i landsretten har forklaret drejede sig om lånet på 40.000 kr. til Person 5 retsbog af 16. august 2006, side 17.

Al: side 87-88, hvor Erstats. i en samtale med P3 aftaler at mødes uden for banken.

Al: side 92, hvor Erstats. bebrejder P3, at han ikke overholder af dragene på lånene, og tilføjer: "Og så skal jeg lave noget mere her uden at de gamle aftaler er overholdt, P3, ikk' os?"

Al: side 100-102, hvor Erstats. i en lang samtale med P3 nøje gennemgår, hvorledes Person 5 skal få sit lån udbetalt, herunder u- rigtigt i bankens interne system anfører, at lånet er til dækning af gammel gæld, ligesom Erstats. (nederst side 101) skal se på en anden person vedrørende et lån, ifølge Erstats. forklaring, landsrettens retsbog af 16. august 2006 side 20, formentlig Person 13, og i den forbindelse siger til P3: "hvor meget skal der bruges? Op til 70?", hvorefter han beder P3 om lønsedler på den pågældende.

Al: side 110-111, hvor Erstats. i en samtale med P3 skælder denne ud for den måde, hvorpå Person 5 havde hævet lånene.

Al: side 125-128: hvor **Erstats.** i en lang samtale med **P3** drøfter et lån til **Person 13**, hvilket ikke kan lade sig gøre, da han er registreret i Ribers, og hvor **P3** fortæller **Erstats.** (nederst side 127), at han skal bruge pengene, og hvor **Erstats.** til slut (side 128) siger, at han har tryllet med 40, at han gør det ikke for hans (**Person 5's**) skyld, men for **P3's**.

Al: side 167-169: hvor **Erstats.** i en samtale med **P3** får at vide, at **P3** har fået en uge til at skaffe de der 60.000 kr., dernede fra, for ellers ryger det til en anden, hvortil **Erstats.** svarer, at de da ikke kan blive ved. Herefter siger **P3** til **Erstats.**, at **P3** kan vise ham, hvad de har lavet dernede, så han selv kan se det. Hertil har **Erstats.** i Østre Landsret, retsbog af 17. august 2006 side 9 forklaret, at han ikke ved, hvad **P3** mener med dette.

Al: side 171-172: hvor **Erstats.** og **P3** aftaler at mødes uden for banken.

Al: side 178-183: hvor **Erstats.** og **P3** i en lang samtale drøfter lån til **P6**, og **Erstats.** foreholder **P3** at han hjalp ham med 40.000 kr. i sidste uge, **P3** presser på, og siger, at han "står med en guldklump" (side 181), og at han, hvis det går i orden, betaler alt, hvad **Erstats.** har lyst til, hvorefter **Erstats.** til sidste lover **P3** at låne **P6** 50.000 kr.

Al: side 192-194: hvor **Erstats.** i en samtale med **P3**, hvor **P3** har sagt, at **P6** ikke vil lave lønsedler (**P6** var selvstændig), idet **P6** mener dette er dybt ulovligt, svarer: "Ja, ja, hvad med det, jeg gør? - hvad er det? Hvad med det, jeg gør for dig?" og senere (side 193) da **P3** refererer, at **P6** mente at det med lønsedlerne var dybt ulovligt, svarer: "Ja, det ved jeg da godt."

Aflytningshæfte 2 (i det følgende betegnet A 2): side 205, hvor **Erstats.** i en samtale med **Navn 3** om lån til reparation af hans bil siger og om **P3's** stress siger: "...men der er da gode ud, der er da gode udsigter, er der ikke?", og senere: "Jamen, det du har af planer osv., er der ikke gode udsigter til det?"

A2: side 211 [212]: hvor **Erstats.** i en samtale med **P3** om dennes behov for yderligere penge lover at lave et lån i **P3's** faders navn.

A2. side 214: hvor **Erstats.** i en samtale med **P4** om, at faderen var meget nysgerrig vedrørende det ovenfor omtalte lån, siger at han at han nok skal klare ham, og til sidst (side 215), at **Erstats.** hjælper dem, hver gang de beder om det.

A2: side 301, hvor **Erstats.** i en samtale med **P3** om yderligere lån siger: (side 302) Hvad skal han bruge pengene til? Og **P3** svarer: "Han skal bruge det til det der jo, men han er ikke kommet frem med sine penge jo, kan du følge mig?", og **Erstats.** svarer: "nåh, på den måde der, på den måde der."

A2: side 310, hvor **Erstats.** i en samtale med **P3** spørger, om der er noget nyt, og **P3** svarer, at han skal derned for at få ordnet det sidste lort, hvortil **Erstats.** svarer, at han håber, at **P3** snart kan komme med en god nyhed, og senere (side 311), at han glæder sig til at høre, hvordan det går dernede

Aflytningshæfte 3 (i det følgende betegnet A3): side 425, hvor **Erstats.** i en samtale med **P4** spørger hvor de bliver af, hvortil **P4** svarer, at de har haft lidt travlt med det, **Erstats.** ved, og hvorefter **Erstats.** bebrejder **P4**, at de ikke ringer, når det går godt. Senere i samtalen drøfter de **P4's** lån, hvortil **P4** siger, at han regner med at betale det hele om 2 uger. Senere spørger **Erstats.**: "Men hvad - tror du kommer på plads om 14 dage?"

A3: side 506, hvor **Erstats.** i en samtale med **P4** siger: "Nåh ja, hvordan går det nede hos brormand?"

....."

Erstatningsøgende påklagede afgørelsen til Rigsadvokaten, der den 17. juli 2007 traf følgende afgørelse:

"Ved skrivelse af 19. maj 2007 har De som advokat for **Erstats.** påklaget Statsadvokaten for København og Bornholms afgørelse af 1. maj 2007 til mig.

Ved afgørelsen afslog statsadvokaten at yde erstatning til Deres klient for uberettiget frihedsberøvelse og andet, - uanset statsadvokaten fandt, at den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke stod i rimeligt forhold til straf- forfølgningens udfald - under henvisning til, at Deres klient selv havde givet anledning til foranstaltningerne, if. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, jf. stk. 3.

Jeg har indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at jeg er enig med statsadvokaten, og at jeg derfor ikke finder grundlag for at yde erstatning. Jeg har ved min afgørelse således på den ene side fundet, at der et klart misforhold mellem Deres klients varetægtsfængsling i 1 år, 3 måneder og 16 dage og Højesterets dom på 6 måneders fængsel, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2. På den anden side har jeg lagt afgørende vægt på de samme forhold som statsadvokaten særligt for så

vidt angår Deres klients mistankepådragende adfærd forud for strafforfølgningen, if. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

I den forbindelse skal jeg særligt bemærke, at baggrunden for sigtelsen og varetægtsfængslingen af Deres klient den 7. juni 2007 var en forudgående telefonaflytning og overvågning af **P3** i både Serbien og Danmark på oprindeligt initiativ af de serbiske myndigheder. Heraf fremgik det blandt andet, at Deres klient i sin egenskab af bankmand i Danmark, deltog i **P3's** finansiering af aktiviteterne i Serbien, hvorfor de serbiske myndigheder henlede det danske politis opmærksomhed herpå. De danske domstole afsagde herefter kendelse om aflytning af Deres klient og de øvrige medtiltalte og senere domfældte i sagen.

Aflytningen og overvågningen af sagens parter påviste, efter statsadvokatens og min vurdering, at Deres klient har handlet på en for en bankmand, særdeles usædvanlig måde, ikke alene ved at have modtaget modydelser fra **P3** i form af fri adgang til prostituerede, men også ved at yde lån til låntagere, hvor han er vidende om, at pengene i vidt omfang ikke går til låntagerne, men derimod til **P3**, og ved at lånene ydes til personer, der ikke kan afdrage på lånene, og som ikke under normale forretningsbetingelser ville få adgang til at optage lån, hvorfor der snydes med papirer og dokumentation i forbindelse med lånene ved hjælp af fiktive og falske lønsedler. Det bemærkes, at fremskaffelsen af falsk dokumentation skete på Deres klients initiativ.

Sædvanligvis aftales bankforretninger i banken, ligesom bankens telefoner sædvanligvis benyttes ved aftale om bankaftaler. Deres klient har meget c omhyggeligt mødt **P3** i dennes bil, på Mc Donalds eller andre pladser - bortset fra i bankens lokaler, ligesom kommunikationen de to imellem oftest er foregået ved hjælp af de private mobiltelefoner i meget kryptiske samtaler og underforstået sprogbrug, hvilken adfærd i alt kaster stærk mistanke mod såvel Deres klient som de senere domfældte i sagen.

På baggrund af min vurdering af Deres klients "egen skyld" i sagen, skal jeg alene anføre enkelte bemærkninger til Deres opgørelse.

Det er min opfattelse, at Deres klient uanset sin egen sigtelse og varetægtsfængsling ville være blevet afskediget fra **Bank 1** umiddelbart efter den 7. juni 2007, hvor også de domfældte i sagen om pengefalsk blev sigtet og varetægtsfængslet. Min vurdering bygger her særligt på dokumentationen i ekstrakt nr. 5, side 4 og retsbogen af 14. september 2006, side 2-6, hvoraf det fremgår, at Deres klients daværende filialdirektør **Person 2** i forbindelse med anholdelsen af Deres klient uopfordret oplyste, at **Bank 1** lige havde haft en samtale med Deres klient og undersøgt hans forhold, idet man havde konstateret pengeoverførsler til Norge fra Deres klients konto. Der var tale om overførsler af så store beløb, at disse ikke kunne hidrøre alene fra Deres klients løn. Endvidere havde Deres klient fo-

retaget bogføringer uden fuldmagt, hvilket havde givet ham en advarsel. Under domsforhandlingen, hvor filialdirektøren afgav forklaring om Deres klients lånesager oplyste han, at såfremt han havde kendt til disse sager før Deres klients anholdelse, ville han have indkaldt Deres klient til et møde enten med henblik på opsigelse eller en kraftig advarsel. Ved en nærmere overvejelse konkluderede han, at Deres klient sikkert ville være blevet afskediget.

Jeg finder således ikke, at varetægtsfængslingen i sig selv er årsag til **Bank 1's** afskedigelse af Deres klient. Deres klient ville således være blevet afskediget, når **Bank 1** fik kendskab til hans udlånsmetoder, hvilket de ville være blevet umiddelbart efter den 7. juni 2005 i og med de, at de øvrige sigtede i sagen blev anholdt og varetægtsfængslet på samme tidspunkt som Deres klient.

Såfremt jeg havde fundet, at Deres klient havde krav på erstatning, skal jeg bemærke, at der i reglen er krav om, at tab skal kunne dokumenteres.

.....

For så vidt angår kravene om tabt arbejdsfortjeneste, så er jeg af den opfattelse, at kravet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter frihedsberøvelsen ville kunne afvises i sin helhed, allerede af den grund, at Deres klient ville være blevet afskediget på grundlag af sine alternative udlånsmetoder og i alt fald som følge af dommen om forsøg på forsikringsbedrageri. I kravet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under frihedsberøvelsen er jeg af den opfattelse, at der som minimum skulle modregnes 6 måneder, svarende til den straf som Højesteret udmålte til Deres klient.

Der ydes i almindelighed kun forhøjet erstatning i anledning af frihedsberøvelser for grove sædelighedssager og sager om drab og drabsforsøg. Dette selvom frihedsberøvelsen muligvis har medført en særlig belastning for den pågældende på grund af dennes egne forhold eller af andre grunde, jf. Anklagemyndighedens Årsberetning 1998/1999, bind 2, side 23.

Endelig fremgår det af Anklagemyndighedens Årsberetning 1998-1999, bind 2, side 55, at ransagning hos en sigtet, foretaget i forbindelse med en samtidig stedfunden frihedsberøvelse, almindeligvis anses for et underordnet accessorium til frihedsberøvelsen og derfor ikke giver ret til særskilt erstatning.

Deres klient blev ved Østre Landsrets dom af 26. september 2006 fundet skyldig i forsøg på forsikringsbedrageri. Dommen er især baseret på de stedfundne telefonaflytninger. Der er dermed ikke tale om et uretmæssigt indgreb - uanset at det grundlag telefonaflytningerne oprindeligt blev gennemført på, førte til frifindelse for Deres klients vedkommende. I fald dette gøres gældende er det uanset min opfattelse, at et eventuelt krav på erstatning ville falde bort henset til den af Deres klient udviste egen skyld, jf. rets-

plejelovens § 1018 a, stk.3.

....."

De citerede telefonaflytninger er delvis dokumenteret under hovedforhandlingen.

Det er videre dokumenteret, at **Erstats.** blev afhørt af politiet til forholdet, senest i september 2005.

Retten's begrundelse og afgørelse.

Efter bevisførelsen lægges følgende til grund:

Erstats. blev anholdt den 7. juni 2005 som sigtet for pengefalsk på baggrund af de ovenfor i Statsadvokatens afgørelse refererede telefonaflytninger og observationer af hans færden. I grundlovsforhør dagen efter blev han varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk.1, nr. 3, i isolation. Isolationen blev ophævet den 8. juli 2005. Varetægtsfængslingen blev forlænget på samme grundlag og i medfør af den samme bestemmelse indtil løsladelsen den 25. september 2006, hvor **Erstats.** blev frifundet for dette forhold.

Erstats. blev afhørt flere gange af politiet, senest i september 2005. Under en afhøring i juli 2005 blev han sigtet for forsøg på bedrageri overfor et forsikringsselskab. Dette forhold blev medtaget i tiltalen og **Erstats.** er ved Højesterets dom idømt fængsel i 6 måneder for dette.

Højesterets bemærkninger om strafudmålingen må forstås således, at straffen for forholdet er udmålt til 6 måneders fængsel, hvoraf minimum 3 måneder kunne have været gjort betinget på vilkår af samfundstjeneste, jf. straffelovens § 64, såfremt **Erstats.** ikke havde været varetægtsfængslet som sket.

Efter udfaldet af landsrettens dom, hvor **Erstats.** blev frifundet for pengefalskforholdet, sammenholdt med, at politiafhøringerne om dette forhold blev afsluttet i september 2005, findes der ikke grundlag for at antage, at **Erstats.** ved sine handlinger før varetægtsfængslingen selv har været skyld i, at varetægtsfængslingen blev udstruktet længere end den idømte straf. Der er ikke under hovedforhandlingen dokumenteret forhold under varetægtsfængslingen som gør, at **Erstats.** selv skulle være skyld i, at varetægtsfængslingen blev forlænget udover den idømte straf. **Erstats.** har derfor krav på erstatning for uberetiget varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk.2.

I overensstemmelse med sædvanlig praksis vedrørende udmåling af erstatning i henhold til retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, udmåles der alene erstatning for den periode, som varetægtsfængslingen har oversteget den idømte

straf.

Under hensyn til den meget lange varetægtsfængsling i forhold til den ud-
målte straf og til, at sigtelsen og senere tiltalen vedrører et meget alvorligt
forhold, særligt set i forhold til **Erstats.** uddannelse og stilling, fin-
des erstatningen at burde forhøjes til det dobbelte.

Med hensyn til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste findes det ikke efter be-
visførelsen, herunder filialdirektør **Person 2's** forklaring,
godtgjort, at **Erstats.** ville være blevet afskediget som følge af de ud-
lån han havde ydet til de medtiltalte eller som følge af pengeoverførslerne til
Norge. Derfor har han tillige krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
for varetægtsfængslingsperioden med fradrag af den idømte straf.

Med hensyn til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden efter løsla-
delsen lægges det til grund, at **Erstats.** blev idømt 6 måneders
fængsel for forsøg på bedrageri overfor et forsikringselskab. Det lægges på
denne baggrund til grund, at han ville have været blevet bortvist fra sit arbej-
de i **Bank 1** på dette tidspunkt som følge af domfældelsen. **Erstats.**
har derfor ikke krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter løsladels-
en.

Når henses til, at **Erstats.** er blevet idømt ubetinget fængselsstraf fin-
des spørgsmålet om kompensation for isolation at skulle ske efter straffelov-
vens § 86, stk.1.

Erstatningen til **Erstats.** opgøres herefter således:

Frihedsberøvelse fra 7. juni 2005 til 25. september 2006, ialt	472 dage
Tillæg for isolation i 31 dage, jf. straffelovens § 86, stk.1,	<u>11 dage</u>
i alt	483 dage
Frdrag for idømt straf, fængsel i 6 måneder	<u>183 dage</u>
	300 dage

Erstatning for varetægtsfængsling:

32 (300-268) dage i 2005 á 600 kr.	19.200 kr
268 dage i 2006 á 650 kr.	<u>174.200 kr.</u>
	193.400 kr.
100 % forhøjelse	<u>193.400 kr.</u>
	386.800 kr.

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste:

21. juni 2005 til 25. september 2006, 15 måneder og 5 dage	
- idømt straf	<u>6 måneder</u>
	9 måneder og 5 dage

9 måneder á 33.737,33 kr.	303.635,97
---------------------------	------------

5 dage 33.737,33 / 30 * 5

5.622,88 kr.
309.258,86 kr.

I alt

696.058,86 kr.

Efter resultatet bør Statskassen betale sagens omkostninger.

Beløbet forrentes efter rentelovens regler fra den 21. december 2006.

Thi kendes for ret:

Der tillægges [redacted] Erstats. [redacted] 696.058,86 kr. i erstatning med sædvanlig procesrente fra den 21. december 2006 til betaling sker.

Beløbet samt sagens omkostninger, herunder 60.000 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Finn Walther Petersen, udredes endeligt af statskassen.

Dommer